כל גגות פרק תשיעי עירובין צה.

שיש לה פצימין. עמודין קבועין במחיצותיה פחות מג׳: **אליבא דשמואל כ״ע לא פליגי.** כלומר ולמי דקתאמרת אביי כרב ולא כשמואל דמודה אביי לשמואל פסולה דכיון דנאכסדרה דהכי פיות תקרה לאכסדרה נעשו ואפ״ה אסר בטלטול שבת כ״ש דלא מהני לענין סוכה דלא לסוכה עבידי: **כי פליגי אליבא דרב.** כלומר הא דאמרת רבא כשמואל ולא כרב לא היא דרבא נמי כרב אמרה למילתיה ואמר לך ע״כ לא קא שרי רב לענין שבת: **אלא דאני מחיצות.** פי׳ אותן הקורות הנתונים על מרכיבה עמודים דאינהו פי תקרה לאכסדרה עבידי: **לאו לסוכה.** לשם סוכה אע״ג דלא בעי מחיצות לשמן כולי האי מיהא לא מקילינן: **כמה דכריס אמוריס.** לגרין להודיע. כפרק חלון (ז): **ערוכי חלירות.** לעולם הוא זכות להן אבל עירובי תחומין פעמים שהוא חוב שמפסידין לרוח שבגגה: **נפרלה לכרמלית.** שרי כר׳ יהודה דאי נמי אתי לאפוקי לגבי לאו איסורא דאורייתא איכא: **מתני׳ על גבי שני בתים.** והם כשני לידי רה״ר מטלטלין תחת העליה דפי תקרה מכאן ומכאן יורד וסותם: **וכן גשריס המפולשים.** שיש להם מחיצות מלמעה כשני הצדדים: **מערכין למבוי המפולש.** הואיל ואיכא שתי מחיצות: **גמ׳ דאורייתא.** הלכה למשה מסיני כדאמרינן בפ״ק (דף ד.) שיעורין תלויין ומחיצות הלכה למשה מסיני. והרי יש כאן ב׳ מחיצות משני הבתים דאי לאו משום פי תקרה לא הוה שרי: **יתר על כן וכו׳.** ריש״ת דבריית״א אחד חלון שבין שני בתים ואחד חלון שבין שתי חלירות וגשרים ונפשות והר״ל המקורה מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר׳ יהודה יתר על כן אמר רבי יהודה דאפילו רה״ר גמורה ואין שם תקרה למימר יורד וסותם שרי כשתי מחיצות של שני לידי רה״ר: **מהיכא אין.** מלית למשמע דשתי מחיצות דאורייתא אבל ממתני׳ לא שמעינן לה דטעמא משום שתימת פי תקרה הוא: **מפני נמי דייקא.** דאית ליה לרבי יהודה שתי מחיצות דאורייתא: **אי אמרת בשלמא.** טעמייה דר׳ יהודה (ג) דקמייתא משום דשתי מחיצות דאורייתא היינו דקתני ועוד זו דמשמע ועוד זו אע״ג דליכא פי תקרה מתיר ר׳ יהודה משום האי טעמא אלא אי אמרת טעמייה בקמייתא משום פי תקרה מאי ועוד הא כמבוי ליכא פי תקרה. לשון אחר מתני׳ נמי דייקא כרבה דטעמא דקמייתא משום פי תקרה הוא וה״ג אע״ב דטעמא דר״י בקמייתא משום דקסבר פי תקרה יורד וסותם ובתרייתא משום שתי מחיצות היינו דקתני ועוד זו מתיר רבי יהודה ואע״ג דליכא פי תקרה משום שתי מחיצות דאוריית